

§ 14. 1. Dodatkowe wozokilometry, na które przysługuje przedsiębiorstwu dodatkowa dopłata, stanowią wozokilometry, wykonane ponad plan w godzinach szczytów przez dodatkowe wozy w poszczególnych tracciach objętych planową dopłatą budżetową, zmniejszone o ilość planowanych, a nie wykonanych przez wozy całodzienne i dodatkowe wozokilometrów, wynikających z rozkładów jazdy w poszczególnych tracciach.

2. Dodatkową dopłatę stanowi kwota, powstała z pomnożenia dodatkowych wozokilometrów w każdej tracci, ustalonych w sposób podany w ust. 1 i pomnożonych przez koszt zmienny 1 wozokilometra, ustalony dla właściwej tracci (§ 13), powiększona o 5% marży zysku.

3. Należną dodatkową dopłatę budżetową stanowi dopłata zmniejszona o ponadplanową wartość sprzedaży z właściwych tracci. Sumę ponadplanowej wartości sprzedaży oblicza się przez pomnożenie dodatkowych wozokilometrów, na które przysługuje dopłata budżetowa, przez planowaną wartość sprzedaży na 1 wozokilometr. Jeżeli obliczona w ten sposób wartość sprzedaży jest równa lub wyższa od dodatkowej dopłaty, przedsiębiorstwu nie przysługuje dodatkowa dopłata budżetowa z tytułu przekroczenia planu wozokilometrów.

§ 15. 1. Niewykonanie planu wozokilometrów przez całodzienne i dodatkowe wozy przedsiębiorstwa, zmniejszone o przekroczenie planu wozokilometrów, wykonanych w godzinach szczytów przez wozy dodatkowe, stanowi podstawę do ustalenia zysku nieprawidłowego w przedsiębiorstwach planowo rentownych, a w przedsiębiorstwach planowo deficytowych — podstawę do zmniejszenia planowanej dopłaty budżetowej.

2. Obliczenie kwoty, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową, bądź obliczenie zysku nieprawidłowego następuje przez pomnożenie ilości wozokilometrów brakujących do planu w każdej tracci przez koszt zmienny 1 wozokilometra, ustalony dla właściwej tracci (§ 13), powiększony w przedsiębiorstwach deficytowych o 5% marży zysku, a w przedsiębiorstwach planowo rentownych o planowany wskaźnik rentowności. Kwota ta zostaje zmniejszona o sumę nie wykonanej wartości sprzedaży z danej tracci z tego tytułu, którą oblicza się przez pomnożenie nie wykonanych w stosunku do planu wozokilometrów i planowanej wartości sprzedaży na 1 wozokilometr.

§ 16. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona dodatkowe wozokilometry (§ 14) w jednych tracciach i jednocześnie nie wykona planu wozokilometrów w innych tracciach (§ 15), wówczas ustala się:

- 1) dodatkową dopłatę za dodatkowe wozokilometry w trybie § 14,
- 2) kwotę z tytułu niewykonania planu wozokilometrów (§ 15),
- 3) różnicę między dodatkową dopłatą a kwotą z tytułu niewykonania planu wozokilometrów; różnica ta stanowi bądź zmniejszoną dodatkową dopłatę budżetową, bądź — gdy kwota za niewykonanie wozokilometrów jest większa od dodatkowej dopłaty — sumę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową.

§ 17. 1. Przy ustalaniu i rozliczaniu w obowiązującym trybie należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwa sporządzają raz na kwartał zestawienia na formularzach nakładu urzędowego Ministerstwa Finansów (wzór nr 1801, 1802, 1803), które otrzymać można w wydziale finansowym prezydium właściwej rady narodowej.

2. Rozliczenie dopłat budżetowych następuje zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1964 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu rozliczeń przedsiębiorstw gospodarki komunalnej z budżetami terenowymi z tytułu wpłat z zysku i dopłat budżetowych oraz dokonywania odpisów na fundusze: rozwoju, rezerwowy i inwestycyjno-remontowy (Monitor Polski Nr 46, poz. 225).

§ 18. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów i Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 września 1961 r. w sprawie sposobu ustalania dopłat budżetowych dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Dz. Urz. M. G. K. Nr 18, poz. 106) i
- 2) zarządzenie Ministrów Gospodarki Komunalnej i Finansów z dnia 31 grudnia 1963 r. nr EF-6/28-1040/63 w sprawie zasad planowania usług przewozowych oraz dopłat budżetowych dla usprawnienia komunikacji miejskiej.

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. *A. Alster*

41

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 10 lutego 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz. U. z 1951 r. Nr 66, poz. 452 i 1961 r. Nr 10, poz. 53) oraz §§ 4, 5, 6 i 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1956 r. w sprawie kwalifikacji, warunków i trybu udzielania zezwoleń na obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów (Dz. U. Nr 4, poz. 23) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 25 lipca 1957 r. w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów (Monitor Polski Nr 67, poz. 410) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, mogą być dopuszczeni kandydaci posiadający zezwolenie kategorii III, którzy:

- 1) ukończyli szkołę zawodową o kierunku elektrotechnicznym lub radiotechnicznym, pracowali samodzielnie przy obsłudze aparatów wąskotaśmowych przez okres przynajmniej 1 roku i ukończyli kurs dla kinooperatorów I lub II kategorii, albo
- 2) ukończyli 7 klas szkoły podstawowej, pracowali samodzielnie przy obsłudze aparatów wąskotaśmowych przez okres przynajmniej 2 lat i ukończyli kurs dla kinooperatorów I lub II kategorii.”;
- 2) w § 6 ust. 3 skreśla się wyrazy „na wniosek dyrektora Centralnego Zarządu Kin”;
- 3) w § 17 ust. 1 pkt 2 skreśla się wyrazy „zgłoszony do Centralnego Zarządu Kin”, a wyrazy „w porozumieniu” zastępuje się wyrazem „uzgodniony”;
- 4) w załączniku nr 3 do zarządzenia skreśla się wyrazy „Centralny Zarząd Kin”;
- 5) użyte w zarządzeniu i w załączniku nr 3 wyrazy „Urząd

Kinematografii", „Centralny Zarząd Kin", „Prezes Urzędu Kinematografii" zastępuje się wyrazami „Naczelny Zarząd Kinematografii Ministerstwa Kultury i Sztuki", a wyrazy „Zarząd Główny Związku Zawodowego Pra-

owników Filmowych" — wyrazami „Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Kultury i Sztuki: w z. T. Zaorski.

42

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 marca 1965 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się tabelę kursową nr 3/65, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela kursowa zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 marca 1965 r. Jednocześnie traci moc tabela kur-

sowa nr 2/65, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 6, poz. 20).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. B. Blass

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 marca 1965 r. (poz. 42).

TABELA KURSOWA Nr 3/65

Kursy podstawowe.

Kraj	Waluta	Dewizy i banknoty		
		kupno zł	sprzedaż zł	średni kurs zł
Albania	100 leków	7,98	8,02	8,—
Australia	1 funt	8,94	8,98	8,96
Austria	100 szylingów	15,34	15,42	15,38
Belgia	100 franków	7,98	8,02	8,—
Bułgaria	100 lewów	341,02	342,74	341,88
Cejlon	100 rupii	83,79	84,21	84,—
Chińska Republika Ludowa	100 juanów	199,50	200,50	200,—
Czechosłowacja	100 koron	55,42	55,70	55,56
Dania	100 koron	57,77	58,05	57,91
Finlandia	100 nowych marek	124,68	125,32	125,—
Francja	100 franków	80,80	81,20	81,—
Ghana	1 funt	11,17	11,23	11,20
Grecja	100 drachm	13,30	13,36	13,33
Hiszpania	100 peset	6,65	6,69	6,67
Holandia	100 florenów	110,22	110,78	110,50
India	100 rupii	83,79	84,21	84,—
Islandia	100 koron	9,28	9,32	9,30
Izrael	1 funt	1,32	1,34	1,33
Jugosławia	1000 dinarów	5,32	5,34	5,33
Kanada	1 dolar	3,69	3,71	3,70
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	100 wonów	332,20	333,80	333,—
Maroko	100 dirhamów	78,80	79,20	79,—
Mongolska Republika Ludowa	100 tugrików	99,75	100,25	100,—
Niemiecka Republika Demokratyczna	100 marek	179,55	180,45	180,—
Niemiecka Republika Federalna	100 marek	99,75	100,25	100,—
Norwegia	100 koron	55,86	56,14	56,—
Pakistan	100 rupii	83,79	84,21	84,—
Portugalia	100 escudo	13,88	13,95	13,913
Runuńska Republika Ludowa	100 lei	66,50	66,84	66,67
Stany Zjednoczone Ameryki	1 dolar	3,99	4,01	4,—
Sudan	1 funt	11,46	11,52	11,49
Syria	100 funtów	104,72	105,24	104,98
Szwajcaria	100 franków	92,07	92,53	92,30
Szwecja	100 koron	77,13	77,51	77,32
Tunezja	1 dinar	7,60	7,64	7,62
Turcja	100 funtów	44,33	44,55	44,44
Węgierska Republika Ludowa	100 forintów	33,99	34,16	34,074
Wielka Brytania	1 funt	11,17	11,23	11,20
Wietnamska Republika Demokratyczna	100 dongów	135,70	136,30	136,—
Włochy	1000 lirów	6,38	6,42	6,40
Zjednoczona Republika Arabska (Egipt)	1 funt	9,17	9,23	9,20
Z.S.R.R.	100 rubli	443,33	445,55	444,44